

Gebrek aan whisky

In zijn keuken stond bij een pan met gepelde kastanjes Gijs Gijssen een vrolijk deuntje te neuriën. Een deuntje dus. Hij schrok zich een hoedje, toen hij een warme bariton hoorde spreken: “Heb je een whisky voor me?” *Parbleu*, waar kwam die stem vandaan? “Uit het putje,” zei de stem. Gijs’ adem stakte hem in de keel. Hoe zou hij gaan brengen dat hij al meer dan een week geleden zijn laatste fles whisky had leeggegoten in het toiletpotje? Hij was er nog zo trots op. “Liefst zonder water,” sprak het putje voor zijn beurt. ‘Een list, een list,’ werkten Gijs’ instincten op topsnelheid, ‘een list heb ik nodig.’ Hij had nog een fles onverdunde spiritus in het gootsteenkastje staan. “Dorst!” deed het putje. Gijs deed een scheutje. Dat was de verkeerde list: de spiritus kwam eruit, tot aan het plafond. “Ik vroeg om w.h.i.s.k.y,” dreigde het putje. Gijs panikeerde net niet. Doortastend als de doortastendheid zelve greep hij de aansteker uit een keukenla. Hij zette een grimmige blik op en goot een enorme scheut spiritus. “HOEST!” klonk het putje verslikkend. “Hoeff!” klonk het putje toen Gijs bijlichtte met zijn aansteker. Gijs zeeg neer, de tegenstander was bedwongen. Vorige week had het doucheputje hem meer moeite gekost, maar die had hij uiteindelijk kunnen verdrinken. Kort daarna is Gijs verhuisd.

191204